

BOYUN EĞME

Bu ülkenin normalı gericilik değil – Normalleşme!

Türkiye, 17 yılın yarattığı karanlığı reddediyor. Ülkeye giydirilen, 17 yıl önce holdinglerin, cemaatlerin ve emperyalist başkentlerin ülkeye diktiği gömlek Türkiye'ye dar geliyor, Erdoğan'ı sırtından atmak istiyor. Ama Türkiye Erdoğan yorgunu. 'Normalleşme istiyoruz' diyenler işte bu yorgunluğa hitap ediyor. 'Normalleşme' geride bırakılan 17 yıllı yaratılan karanlığın birazcık rötüşle ülkenin yeni normalı haline getirilmesidir. Reddedilmesi gereken bir şey varsa o da budur. • Sf4

HAFTALIK SİYASİ GAZETE • 21 HAZİRAN 2019 CUMA • 1 TL

GERÇEKLER DEVİRİMCİDİR

PARANIN SALTANATI YIKILACAK

Ülkenin üzerine çökmüş gerici karanlık, ülkenin aydınlık geleceğini teslim alamadı. Kadınlar direndi, köleleştirilmek istenen işçiler direndi, suyu, ormanı elinden alınan köylüler direndi, aklı esir alınmak, satın alınmak isteyen aydınlar direndi. İnsanlık direndi.

Sadece ülkemizde değil, tüm ülkelerde dipten gelen bir dalgaya hazırlanıyor dünya.

Direnen insanlığı hayallerle, kadercilikle, batıl inanışlarla uyutma çabası;

her türlü gericilik, çatırdayan sömürü düzeninin son çare arayışının ürünü. Çaresizlikle, din tüccarlarının yalanlarına sarılanlar şimdi bunun çare olmadığını görmeye başlıyor.

Patronlar zenginleştikçe, "milli gelir artıyor" diye sevinmesi istenilenler, "sizin zenginliğinizle birlikte bizim yoksulluğumuz artıyor" diyor artık.

"Suriyeli din kardeşlerimizi diktatörden kurtardık" diyenlerin kışkırttığı çatışmaların sadece ölüm getirdiğini herkes görüyor.

"Şu Suriyeliler olmasa karnınız doyar, ekmeğe onlara gidiyor" diyenlere "ekmeğimizle oynayan sizsiniz" diyenler çoğalıyor.

Amerikan rüyası bitti. "AB'ye girince hepimizin bir evi bir arabası olacak" yalanları çoktan mazi oldu.

Geriye gerçeklere uyananları örgütlemek, zulme ve karanlığa karşı harekete geçirmek kaldı.

Bu kolay mı? Değil. Kolay yoldan kurtuluş diye bir şey var mı ki!

Zenginler ve emperyalistler Türkiye'yi karanlık bir gerici güruhuna teslim etti. Sonuçlarını bile bile yaptılar bunu. Türkiye geride bıraktığı 17 yılda yağmalandı, 'dünya düzdür' diyen delilere teslim edildi, '5 yaşında çocukla evlenmek caizdir' diyenlerin sözünü dinleyip, bilim insanlarını üniversite kürsülerinden kovdu.

Kimileri öyle zannediyor olabilir; ama Türkiye bitmedi. Gericiliğe, patron zulmüne, köleliğe, yoksulluğa ve yalana direnen bir ülke var elde.

Bizi yanıltıp tembelleştirmek isteyenler olabilir; ama bu Türkiye hiç emek vermeden, hiçbir şey yapmadan ayaklanıp doğrulmayacak.

Kırmızı başlıklı kız değiliz, entari giymiş kurtlara kanmayacağız.

Uyuyan güzel değiliz, uyanmak için bizi öpecek prenslere ihtiyacımız yok.

Polyanna değiliz, çekilmez olan bir hayatı güzelleştirmenin aptallıkla değil akıl ve eylemle olacağını çok iyi biliyoruz.

Pinokyo değiliz, küçük yalanlarla kendimizi ve halkı kandırarak felaketin yollarını döşemeye niyetimiz yok.

Ne Hansel'iz, ne Gretel, şekerlemeden evlerle kandırılıp kendimizi fırına attırmayız.

Periler, deniz kızları, beyaz atlı prensler masallarda kalsın.

Gerçekler devrimcidir.

Güzel günler göreceğiz.

SAHTE UMUT TÜCCARLARININ EN İYİ BİLDİĞİ UMUTSUZLUK YAYMAKTIR

Kolay yoldan kurtuluş yok. Öyle kolay teslim olmak hiç yok.

Bu ülke, teslim alınabilir olmadığını hep gösterdi. Karanlığa mahkum edildiği zannedilen zamanlarda aydınlığı bulmayı bildi.

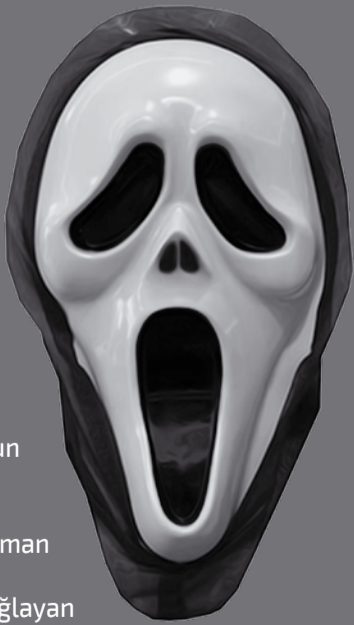
Gerçekleri söylediğimizde, "felaket tellallığı yapıyorsunuz" diyenler, "Cumhuriyet teslim alınıyor, ülke emperyalizmin emrine giriyor" dediğimizde burun kıvrıyanlar, şimdi sahte umutları felaket tellallığıyla pazarlıyor.

5 yıldır aynı şeyi dinliyoruz: Aman bu seçimde de olmazsa bittik!

Bitmedik. Ve bitmememizi sağlayan şey bizim diriliğimizdir. Mücadelemizdir. Dayanışmamızdır.

Yolun sonuna gelen AKP gericiliğidir. Düzenin bütün pisliğini üzerine aldığı için artık çöküştü. Görevimiz AKP gericiliği ile birlikte onu besleyen düzenle hesaplaşmaktır.

İyimserliğimizi yalanlarla değil gerçeklerle besliyoruz. Halkımıza umudu, gerçeklerle taşıyoruz. Görevimiz budur.

UYARMAK İÇİN UYANMALI, UYANMAK İÇİN UYARMALI

Komünistlere hep "haklısınız, komünizmin hayali bile güzel ama ulaşılması zor" denilirdi. Şimdi hep haklı çıktığımızı ama bunun bir işe yaramadığını söyleyenler var.

Haksız mı çıkmamız gerekiyordu? Doğrucu Davutluk yapmayın diyenler var. Yalan mı söylemeliyiz?

Türkiye Komünist Partisi, gerçeği, doğruyu bir laf salatasının süsü olarak değil bir mücadele silahı olarak görüyor.

Bu yüzden haklı çıkmaktan değil, haklı ve doğru olanı savunarak bu memleketi kazandırmaktan mutlu oluyoruz.

Türkiye Komünist Partisi'nin sadece son 20 yılda savunduğu ve mücadelesini verdiği doğrulara bakıyoruz: En yalnız kaldığımız doğrular bile bu ülkeyi uyanık tutmuş. Avrupa Birliği yalanlarına kanmadık, Ergenekon efsanelerine "bu sizin ülkeyi teslim alma operasyonunuzdur" dedik, "giyim kuşam özgürlüğü" diye pazarlanan siyasal islamın üniforması türbanın "neyi örttüğünü" sorduk, dünyada ve bölgemizde olup bitenlerle ilgili yalanların bile bu ülkenin teslim alınması için kullanılmasına karşı çıktık.

Şimdi diyoruz ki, gelin bu sesi, doğrunun, haklı-nın sesini büyütelim.

Uyanın demiyoruz. Uyandırın diyoruz. Kardeşi uyutulurken, yalanlarla avutulurken "ben uyanığım" diyen asıl uykuda olandır.

TKP'nin doğrularını bu sayımızda okuyabilirsiniz. • Sf 2-3-4

PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ DİYENLER PATRONLARI DEVİRECEK

Türkiye Komünist Partisi, paracı düzenin bir parçası haline gelmiş sendikaların, patron yalanlarının, müdürlerin yetmediği yerde hakkını arayan işçinin tepesine dikilen eli sopaların çaresiz bıraktığı emekçileri Patronların Ensesindeyiz Dayanışma, Haberleşme ve Mücadele Ağı içinde birleştiriyor.

Bu ağdaki dayanışmayla mücadelesinden sonuç alan işyerlerinin, işinden edilip hakkı yenilirken hakkını alan, aradığı hakkı bulanların sayısı artıyor.

Gerçek birlik, işte burada kuruluyor. Dayanışma burada gerçeklik buluyor.

DOĞRU YOLU GÖSTERENLER YOLUNA

Türkiye Komünist Partisi, 1992 yılında tüm Türkiye'de örgütlenmeye başlamış olan, TKP adını 2001 yılında almış bir siyasal partidir. 27 yıl boyunca en çok karşılaştığı eleştiri, burnunun dikine gitmek, "Doğrucu Davutluk" yapmak oldu.

Bunun bir işe yaramadığı, pratik ve somut sonucu olmadığı hep söylendi.

Oysa 27 yılda TKP'nin savunduğu doğrular, ülkemiz emekçilerinin direnci olmuş, gericiliğe, piyasacılığa, Amerikancılığa ve AB'ciliğe karşı yükselen bayrak bu dirençle örülmüştür.

TKP, doğruları söylemekle yetinen bir parti değildir. Doğruları örgütlemek ve somut harekete dönüştürmek gerekir.

TKP'den kendi doğrularını savunduğu için özür bekleyenleri bekleyense büsbütün yoldan çıkmak olabilir. Çoğu zaman da böyle olmuştur.

AVRUPA BİRLİĞİ

2004 yılında TKP'nin imzaya açtığı bildirge

AVRUPA BİRLİĞİ BİR EMPERYALİST PROJEDİR

TKP
GÖRÜŞÜ

Avrupa Birliği bir emperyalist projedir. Bu proje Türkiye'nin ve halkımızın çıkarına değildir.

Avrupa Birliği Almanya, Fransa, İngiltere ve İtalya'nın Avrupa'daki ekonomik ve siyasal egemenliklerini pekiştiren bir organizasyondur. Bu organizasyonda Türkiye'nin egemenliği tamamen elinden alınacaktır.

Avrupa Birliği, zengin/sömürücü sınıfların kontrolündedir. Bütün düzenlemeler ve politikalar küçük bir azınlığın çıkarınadır. Türkiye'nin AB üyeliği de, bizim ülkemizdeki bir avuç patronun çıkarlarına hizmet edecektir.

Avrupa Birliği'ne üye ülkelerde son on beş yılda reel ücretler gerilemiş, sendikal haklar büyük ölçüde askıya alınmış, işsizlik ciddi boyutlara ulaşmıştır. Böyle bir birliğin Türkiye toplumuna refah getirmesi söz konusu bile değildir.

Avrupa Birliği'nde karar mekanizmaları tamamen büyük emperyalist güçlerin elindedir. Göstermelik bir seçimle oluşturulan

Avrupa Parlamentosu'nun herhangi bir yetkisi yoktur. AB'de kararları uluslararası tekellerin temsilcileri, asker/sivil bürokratlar almaktadır. Türkiye'nin AB sayesinde demokratikleşeceği ve sivilleşeceği büyük bir yalandır.

Avrupa Birliği'nin başını çeken Almanya, ABD ile giriştiği rekabette siyasal ve askeri gücünü artırma gayretindedir. Türkiye'ye "yeşil ışık" yakılmasında etkili olan işte bu gayretlerdir. Alman emperyalizmi bir kez daha Anadolu coğrafyasını bir sıçrama tahtası olarak kullanmak istemektedir. Avrupa Birliği'nin ülkemize barış getirmesi mümkün değildir.

(...)
TÜRKİYE'Yİ BUGÜNKÜ KOKUŞMUŞ DÜZENDEN, EMPERYALİST YAĞMACILAR DEĞİL ÜLKENİN GERÇEK SAHİBİ OLAN EMEKÇİLER, ONURLU AYDINLAR, YÜRTSEVER ÖĞRENCİLER KURTARACAK. AVRUPA BİRLİĞİ'NE DE AB İŞBİRLİKÇİLERİNE DE HAYIR!

ERGENEKON

ERGENEKON OPERASYONU:
ABD VE AKP ORTAK YAPIMI

Türkiye Komünist Partisi, 8 Ocak 2009 tarihinde Ergenekon operasyonu ile yaptığı açıklamada şunları söylüyordu:

• İşleyen yargı süreci değil, AKP'nin gücünü emperyalist merkezlerden alan gerici operasyonudur. Gözaltına alınanlar da işledikleri suçlardan değil, AKP'ye muhalefet ettiklerinden, ABD projeleri konusunda itiraz ya da çekincelerini dile getirdiklerinden Ergenekoncu olarak nitelenmektedirler. Kaldı ki, daha önceki-lerde olduğu gibi, dünkü operasyonda da gözaltına alınanlar arasında birbirleriyle yan yana gelmesi bir dizi nedenle olanaksız kişiler bulunmaktadır. Söz gelimi solcu aydın Yalçın Küçük ile faşist İbrahim Şahin'i ancak AKP kafası aynı örgütün içine yerleştirebilirdi, hukuksuzluğu ilke edinmiş siyasal iktidar bunu da becermiş oldu.

• Ergenekon operasyonu ABD ve AKP gereksindiği sürece devam edecektir. Sırada Genelkurmay eski başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu ve eski Cumhurbaşkanı Necdet Sezer'in olduğu AKP yanlısı basın tarafından büyük bir rahatlıkla ilan edilmiştir.

• Ergenekon operasyonunun hangi amaçla ve kimler tarafından başlatıldığı konusunda son derece berrak düşüncelere sahibiz. Bu operasyon, Türkiye'deki sömürü

TKP
GÖRÜŞÜ

düzeninin emekçi halka, devrimcilere, Kürtlere karşı işledikleri suçları, en azından bunların küçük bir bölümünü aydınlatmak, suç işlemiş devlet görevlilerini yargı önüne çıkarmak için yapılmamaktadır. Tutuklanıp mahkeme önüne çıkarılanlar, yeni gözaltına alınanlar arasında katiller, işkenceciler, çeteciler bulunabilir, vardır da. Bunların arkasından gözyaşı dökülecek değiliz. Karşı çıkıp tavrı aldığımız, operasyonun biricik niyetidir: Ergenekon operasyonu ABD'nin Türkiye siyasetini AKP eliyle kendi hedefleri doğrultusunda yeniden şekillendirme girişimlerinin parçası olarak gündeme gelmiştir. Devlet bürokrasisinde bu hedeflere itirazı ya da çekincesi olanlar tasfiye edilmekte, onlarla yakın ya da uzak teması olan, hatta temas kuracağı varsayılan herkes "suçlu" ilan edilmektedir.

• TKP, değişmesi için mücadele ettiği bir

"Balyoz kumpası"na yedeklenen sol SONUNA KADAR GİD

13 Ağustos 2008 tarihli gazeteler, 300 aydının sürmekte olan Ergenekon davalarıyla ilgili hazırladığı imza metnini yayımladı. Haberlerin başlığı buydu: Ergenekon Derinleştirilsin, Kazanan Yurttaşlar Olacak.

"Yıllardır gözlerimizin önünde cereyan eden faili meçhul cinayet-

lerin, siyasal suikastlerin, devletin içine yuvalanmış çetelerin, halkı birbirine düşürmeyi amaçlayan hain provokasyonların, açık ya da örtülü darbelerin ülkemiz üzerine yaydığı karanlığın bir ucundan da olsa delinmesi olanağı Ergenekon davası ile Türkiye demokrasi güçlerinin önüne çıkmış bulun-

yor." denilen bildiride Ergenekon iddianamesi'nin özünde çok önemli suç iddiaları ve belgeleri içerdiği söyleniyordu. "Bu suçlar bütün derin bağlantılarıyla ortaya çıkarılabildiği takdirde, temiz toplum olma yolunda Susurluk'ta, Şemdinli'de elimizden kaçırdığımız fırsatı yakalama olanağı doğabilir" iyimsertliği

düzenin temel kurumlarında birinci dereceden sorumluluk taşıyan bazı kişilerin yargılanmasına neden tepki göstermektedir? Tepki göstermektedir, çünkü bu kişiler, devletin emek düşmanı politikalarından, NATO üyeliğinden, emperyalist ülkelerle kurulan açık ve örtülü ilişkilerden, özelleştirmelerden, sermaye sınıfından yana uygulamalardan, ılerici insanların kovuşturmalar, tutuklamalar, işkenceler, idamlar ve darbeler eliyle sindirilmek istenmesinden yargılanmamaktadır. Ergenekon operasyonu, Türkiye Cumhuriyeti'nin emperyalizmin ihtiyaçları doğrultusunda yeniden şekillendirilmesine şu ya da bu nedenle engel oluşturduğu düşünülen düzen içi aktörleri ayıklamayı, ABD'nin giderek zorlaşan "vize"

sınavından onay alanların elini rahatlatmayı, toplumun da bu doğrultuda baskı altına alınmasını hedeflemektedir.

• TKP, Türkiye solunda, "katiller tutuklanıyor, faşizm çöküyor" diye sevinenleri, "Devletin içindeki kavga bazı suçların ortaya çıkmasına yarıyor" diye düşünenleri uyarıyoruz. Sol, kriz bütün kapitalist dünyayı sarsar, Ortadoğu'da çok önemli gelişmeler olurken, halkımızın önüne Veli Küçük, Sedat Peker, İbrahim Şahin gibi isimlerin atılmasıyla avunacak kadar zavallı, bu kadar siyasetsiz olamaz.

• Türkiye büyük bir felakete doğru sürüklenirken, AKP hükümetine açık ya da gizli destek olanlar, bu onursuzluğu kabul etmeyenleri faşistlikle itham edenler, tıpkı AKP hükümeti ve onun yandaşları gibi Amerikan-çı faşizmin "liberal" yol arkadaşlarıdır.

• TKP, bu ülkeye ve emekçi halka karşı sorumluluk hisseden herkesi piyasacılığa, gericiliğe ve işbirlikçiliğe karşı ortak bir tavır geliştirmeye, Ergenekon soytarlılığının gerçek amacını teşhir etmeye çağırılmaktadır. TKP, her durumda, üzerine düşeni yapacaktır" denildi.

DEVAM EDER

SOLDA AB KONUSUNDA KAFALAR KARIŞIKTI

ZIT
GÖRÜŞ

28 Eylül 2002 tarihinde yazar Vedat Türkali ile yapılmış bir söyleşi yayımlandı. Yazar Türkali herhangi birisi değil. Edebiyat dünyasında oluşturulmuş "Star sistemi" içinde kendine yer bulmuş isimlerin hepsinden farklı bir birikimi var. Öte yandan Türkali'nin bu söyleşide AB hakkında sorulan soruya verdiği yanıt, TKP'nin bu konuda Türkiye soluna yaptığı aşının ne kadar değerli olduğunu gösteriyor.

Bir not düşelim: Vedat Türkali'nin söyleşide sergilediği tutum, bazı açılardan hâlâ uyanıklığını koruyan ılımlı bir tutumdur. Avrupa Birliği ve "AB ile gelecek demokratikleşme" hikayeleri konusunda solda çok geniş bir kesim gafil avlanmış, AB karşıtlığının faşistlik olduğunu savunan ve kabul ettiren parti başkanları olmuştur.

Haklar anlamında bir demokratikleşme sağlayan AB süreci hakkında ne düşünüyorsunuz? O konuda yazık ki gereği kadar açık bir düşünceye varamadım.

İkircikli bir duruşunuz var yani?

Evet hâlâ devam ediyor. İnanmadığım arkadaşlarla konuşuyorum, hatta bana AB karşıtı imzalamam için bir şey de getirdiler. Okudum, ilk akla gelecek itirazlar var. İyi de kardeşim sen şu anda hangi kamptasın, neredesin? Aman

bağımsızlığımızı kaybetmeyelim, telaşında mıyız? Hangi bağımsızlık? Hani benzetmek gibi olmasın ama, adam ağzına kadar pisliğin içindeymiş arkadaşına 'Aman dalgalandırma,' diyor. Biz o durumdayız. Avrupa'ya girmenin bazı yararları var. Bundan 20 sene önce, 'Ben Avrupa Birliği'ne karşıyım,' diyordum. Bugün o kadar rahat diyemiyorum. 'İlla girelim,' onu da diyemiyorum. Neler getirip neler götürdüğünün hesabını henüz tam olarak yapamadım galiba. Şu konseri dinleyebilmemize "Avrupa'yı kızdırmayalım!" diye izin verildi deniyor. Gel de karşı çık şimdi. Hayatımda ilk defa bilgilerim, inançlarım bana belli bir yolu tutmakta yardımcı değil.

İLSİNCİLİK

ile devam eden bildiri "Türkiye demokrasi güçlerinin, karşılarında bir siyasal kanadın değil devlet içine yuvalanmış çetelerin ve darbeci zihniyetin bulunduğu bilinciyle Ergenekon davasının derinleşmesi ve öze varması için ortak mücadele vermeleri gereğine" inancı ilan ediyor ve yurttaşları "aklın ve vic-

danının sesini dinleyerek davanın takipçisi olmaya" çağırıyordu. 300 imzacı arasında liberal bilinen isimlerin yanında bugün ülke solunda hâlâ belirli bir etkinliğe sahip olan Ertuğrul Kürkçü, İhsan Çaralan, Sezgin Tanrıku, Sungur Savran gibi isimler de yer alıyordu.

2008 yılında Ufuk Uras'ın Görüş Farkı

"MADIMAK ERGENEKON'UN İŞİ OLABİLİR!"

ZIT
GÖRÜŞ

3 Temmuz 2008 Kanal A'da yayımlanan "Görüş Farkı" programına katılan Ufuk Uras, (o günlerde henüz ÖDP üyesiydi ve Genel Başkanlık görevini sürdürüyor aynı zamanda İstanbul milletvekili olarak meclis sıralarını işgal ediyordu.) "Ergenekon Operasyonu" ile ilgili görüşlerini açıkladı. "Bu süreçten kim rahatsız oluyorsa suçüstü yakalanmıştır" diyen Uras'a göre operasyonu eleştiren herkesin çetelerle doğrudan veya dolaylı bağlantısı var.

"Darbeciler istikrarı zedelemeye çalışıyor" Uras ayrıca, 2 Temmuz Sivas katliamının arkasında Ergenekon çetelerinin olduğuna dair emekli öğretim görevlisi Tahir Hatipoğlu tarafından ortaya atılan, Zaman ve Star gazetelerinde yayımlanan iddiaları onayladı. Ülkede yaşanan provokatif olayları darbeci çetelerin işi olarak gör-

düğünü söyleyen Uras, "Bunlar planlı, programlı bir şekilde ülkeyi istikrarsızlaştırmaya yönelik arayışların bir parçasıdır" dedi. Uras'ın "Sarıkoz" ve "Ayışığı" isimli darbe girişimi planlarını Meclis gündemine taşımak amacıyla hazırladığı önergeye DTP'li milletvekilleri ile AKP'li Hüseyin Kutlu ve BBP'li Muhsin Yazıcıoğlu destek vereceklerini açıkladılar. Uras önergeyi haftaya Meclis'e sunacak.

Ufuk Uras, birkaç gün önce, "2004'te bazı emekli generallerin darbe girişiminde bulunduğu ortaya çıktı. Parlamentoda bunlara karşı araştırma önergesi verdim. Teker teker 550 milletvekiline gönderdim. Bakalım altını imzalayacaklar mı? Darbe teşebbüsünde bulunan generallere karşı meclis bir irade koyacak mı?" diye konuşmuştu.

ARAP BAHARI

ARAP BAHARI'NIN OLTASINDA TÜRKİYE SOLU

"Arap Baharı" Kuzey Afrika'da Amerikancı yönetimlere ve yoksulluğa karşı halkta birikmiş öfkenin yine ABD kontrolündeki güçlerce yönlendirilerek boşaltılması operasyonu olarak başladı. Bunun emperyalizmin denetlemekte zorlandığı ülkelere dönük bir hareket olduğu kısa sürede herkes için açık hale geldi.

TKP'nin "Arap Baharı" olarak sunulan bu sürece dönük kesin uyarı ve kayıtlarıyla, bu konuda solun içine düştüğü aymazlığı aynı yazı içinde gözlemek uygun görünüyor.

Aşağıdaki bölüm, Emek Partisi'nin görüşlerini yansıtan Özgürlük Dünyası adlı dergide "Birinci yılında Arap halk ayaklanmaları ve TKP'nin 'devrim' anlayışı" başlığı ile yayımlanan bir yazıdan alınmıştır:

"Ülkemiz sol hareketinde Arap ayaklanmalarına ilişkin en olumsuz değerlendirmeler TKP tarafından yapılmıştır. Yaşananları Arap halkı ve emekçilerinin neoliberal emperyalist saldırganlığa ve işbirlikçi gerici diktatörlüklere karşı devrimci bir eylem olarak gören değerlendirmelere Türkiye Komünist Partisi (TKP) şiddetle karşı çıkmaktadır. Üstelik ÖDP gibi sürecin sonucunu beklemek gibi bir düşüncesi de yoktur. [Yazının içinde aktarılan TKP'ye ait görüşler eğik yazıyla alınmıştır - Boyun Eğme]

"... Komünistlerin emperyalistlerin yaptıklarına hazırlıklı olması, hatalardan kaçınması ve tehlikeli bir hattı takip etmekte ısrar edenlerle ayrışması

gerektiğini vurgulamaya çalışıyorum. "Bahsettiğim süreç, bir süreliğine Arap ülkelerine kaymıştır. TKP, Arap işçilerin haklı mücadelelerine saygı duysa da, uluslararası kapitalin bölgede kanlı bir planı uygulamaya koyduğunu başından beri açıkça ilan etmiştir. Dostlarını ve halkı Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki gelişmelerin hiçbir şekilde devrimci olmadığı gerçeği konusunda uyarmıştır."

Görüldüğü gibi, TKP, Arap işçilerinin ve halklarının haklı ve meşru talepler temelinde verdiği mücadeleye saygı duyduğunu belirtmesine karşın, son noktada bu hareketleri/mücadeleleri emperyalistlerin baştan sona planladıkları bir sürecin figüranları olarak görmektedir. Peki, ama TKP Arap işçilerinin mücadelesini meşru ve haklı görmekteyken sürece niye karşı çıkmaktadır? Sorunun yanıtı TKP'nin "devrim anlayışı"nda yatmaktadır.

(...)

Ancak, TKP ile asıl tartışma,

Kuzey Afrika ve Ortadoğu'yu içine alan coğrafyada gerçekleşen Arap ayaklanmalarının bir devrim olarak nitelenip nitelenmemesi üzerinde değil, gerçekleştiği sürecin niteliğine ilişkin çıkmaktadır. TKP gelişmelerin zinhar devrimci bir yön içermediğini öne sürmekte, gerçekleşen ayaklanmaları ve halk hareketlerini, emperyalistlerin bölgeye ilişkin kanlı planlarının gerçekleşme zemini olarak ifade etmektedir. TKP olan biteni emperyalistlerin bir "toplum mühendisliği"nin ürünü olarak görmekte, fakat bunu açıktan söylememekte, lafı dolaştırmaktadır. Sınıf mücadeleleri tarihini bilenler açısından Arap coğrafyası bütününde ezilen ve sömürülen sınıf ve tabakalardan milyonların eylemi olarak ortaya çıkmış bu harekete yapılacak en büyük bühtan herhalde bu hareketin bir toplum mühendisliği işi olduğunu söylemek olurdu. Gelin görün ki, TKP'nin bir parça utangaçça da olsa yaptığı budur.

SAMANALTI / Sait Munzur

SYRIZA

SYRIZA HANGİNİZ?
VALLAHİ BEN DEĞİL!

2015 yılı başlarında Türkiye solu bu sefer komşudan esen rüzgarın etkisi altına girdi. Yunanistan'da "solun" yeni ve genç lideri Çıpras, onca yılda komünistlerin yapamadığını yapıyor, iktidara yürüyordu!

Yunanistan Komünist Partisi de TKP de Syriza ve Çıpras hakkında çok önceden başlayan bir uyanıklığa sahipti. Çıpras'ın Yunanistan'daki iki ana düzen partisi eliyle sürdürülemez hale gelen siyasal düzeni yenilemek, halkın gazını almak ve patronlara hizmet etmek için parlatıldığını 2008 yılından beri anlatıyordu komünistler.

2015 Şubatı, Türkiye'de Syriza'nın tartışıldığı bir dönem oldu. Syriza'yı nasıl örnek almamız gerektiği, "keskin solculukla" yapılamayacağı Syriza ve Çıpras'ın nasıl becerdiği anlatılıyordu.

"Türkiye'nin Syrızası kim peki" sorusunun da üzerine balıklama atlayanlar oldu. Kimine göre Demirtaş, Türkiye'nin Çıpras'ı olmayan adaydı. ÖDP Genel Başkanı Alper Taş, Ocak ayında Syriza'nın seçim mitingine katılmış ve bir Türk gazeteciye şu değerlendirmeyi paylaşmıştı: Avrupa Sol Partisi'nde Syriza ile beraberiz. Darısı başımıza diyerek buraya geldik. 'Komşuda pişen bize de düşer' hesabı ile buradayız. Bu akşam büyük bir demokrasi şöleni var. Bu demokrasi şölenini kaçırmak istemedik. Dayanışma duygularıyla geldik.

Türkiye'nin Syrızası olmak o kadar önemli bir şey haline gelmişti ki, komşuyla da komşuda pişenle de hiç ilgisi olmayan iki parti birleşmelerini böyle tanıttılar: Bu platformda her parti kendi adıyla temsil edilecek. Bir anlamda Yunanistan'daki Syriza modelini öngörüyoruz. Önerimiz DSP ve Anadolu Partisi'nin bu platformun başını çekmesidir.

DSP ve Anadolu Partisi birleşiyordu ve Syriza modelini seçmişlerdi.

Türkiye'nin komünistleri, bir kez daha politikadan hiç anlamamakla, sekte olmakla, marjinal kalmakla eleştirildi. Oysa TKP, "Syriza'yı beğenmediğini" söylemiyordu. Komünistler, Syriza'nın halk düşmanı düzen politikalarını halka yedirebilmek için görev başında olduğunu söylüyordu.

Bizde de örneklerini çok gördüğümüz bir durum: Yunanistan'da yıllardır krizle, yoksullaşmayla, ırkçılık ve emperyalizmle mücadele eden halk, daha fazlasını göze alamadığı için "genç ve parlak lider" Çıpras'ın kendilerini kolay yoldan kurtaracağına inanmış, Syriza'yı iktidara taşımıştı.

Yunanistan'da bir "sosyalist hükümet" olduğu algısı kısa sürede yıkıldı.

Bugün "Türkiye'nin Syrızası kim" diye sorsanız, yüzlerce ağızdan aynı sözü duyabilirsiniz: Vallahi ben değil!

Özelleştirmeye karşı olmayan sol olur mu?

KİT'ler verimsiz, devletçilik kötü diyenlere çok direnemeyenler, "tamam ama özelleştirilmesin, özerkleştirilsin" dediler.

1990'lı yılların başında Özalcı'nın açtığı kartlardan birisiydi. Sovyet sosyalizminin çözülüşünün ardından patlama yaşandı. KİT'ler verimsizdi, devlet işletmeciliği sadece yolsuzluk üretiyordu, devlet hiç ayakkabı yapar satar mıydı...

Önce "Verimsiz KİT'ler özelleştirilmeli" dendi.

Sonra "KİT'ler özelleştirilmeli" dendi.

AKP'nin azgınca yürüttüğü, büyük yolsuzluklar, kayırmalar ve yağmayla gerçekleştirdiği özelleştirmeler, ondan önce başlayan ama kendisinden önce bu kadar azgınlaşmaya kimsenin cesaret edemediği bir furyanın son sahnesiydi sadece.

Genç okur için şaşırtıcı olabilir. Fakat bu konuda da TKP ve bir avuç marksistin çabası olmasaydı, Türkiye solu özelleştirmelere direnme konusunda bile oldukça zayıf durumdaydı.

Özelleştirilmek istenen işletmelerde, işini kaybetme korkusuyla direnen işçiler elbette herkesi kendine

getiriyordu. Fakat iş zihinlere yapılan saldırıya göğüs germeye geldiğinde solun genişçe bir kesimi yine zokayı yutmuştu.

Komünistler dışındaki emek yanlısı siyasetçilerin savundukları bir şey özerkleştirme oldu!

KİT'ler verimsiz, devletçilik kötü diyenlere çok direnemeyenler, "tamam ama özelleştirilmesin, özerkleştirilsin" dediler. "Sermayeyi tabana yaymak" gibi sözlerle, özelleştirmelere fabrikanın işçilerine hisselerini satarak başlayacağız kandırmacalarıyla yol açılırken, buna karşı çıkamamak önemli bir sorundu.

Sosyalist İktidar Partisi, o dönemde "Özelleştirmeler sınıfa saldırdır" başlığını taşıyan bir kitapçık yayımladı. Özelleştirilmesi gündemde olan her yerde sesini yükseltti, bildiriler dağıttı.

Özelleştirme furyasının acı meyveleri alınmaya başladığında işsizliğe mahkum edilen TEKEK işçileri Ankara'yı bastığında, hepsinin tazelenen hafızasında TKP'nin fabrika önlerinde dağıttığı bildiriler vardı.

Burada doğrudan durmanın, doğruyu savunmanın önemini göstermek için geçtiğimiz yıllarda aramızdan ayrılmış olan değerli sosyalist aydın Sadun Aren'in 2006 yılında Hürriyet gazetesinde yayınlanan bir haberde "Artık özelleştirmeye karşı çıkmanın ilericilikle ilgisi yok" başlığıyla tanıtılan kitabından birkaç paragrafı okuyabiliriz:

Şimdiye kadar söylediklerimizin birçoğu geçerliğini yitirdi. Fakat şaşkınlık içinde olduğu için kimse bir şey söylemek istemiyor. (...) Ben bazı yerlerde çok sevdiğim eski dostlarımla konuşurken adeta korkuyorum. Örneğin ben özelleştirmeye karşı çıkmayı gerekli bulmuyorum.

(...)
Bugünkü koşullarda özelleştirmeye karşı çıkmanın ilericilikle hiçbir alakası yoktur. Ama bugün fiiliyatta benim birçok eski arkadaşım, ilerici arkadaşım buna karşı çıkıyorlar ve bunu ilericilik adına yapıyorlar (...) Halbuki ben bilhassa bunu yapmak, eski yolun yanlış olduğunu söylemek istiyorum. Bunu bir görev sayıyorum.

TÜRBAN VS. TÜRBAN NEYİ ÖRTÜYÜR?

1980'li yıllarda başladı. Üniversite önlerinde okula "üniformalarıyla" girmek istiyorlardı. 12 Eylül'de sözde laik demokratik devleti korumak adına yapılan faşist darbe en çok cemaatlara ve tarikatlere yaramıştı. Darbeden 10 yıl geçmeden, siyasal islamın yükselişi kendisini bu "sivil hareketle" gösterdi.

Bir yanda darbenin palazlandığı islamcı örgütler, öbür yanda da biyoloji kitaplarından evrimi çıkartarak yola koyulmuş "resmi" eğitim kurumları. Laikliği sadece "resmi devlet yaptırımlarına uydurmak"la sınırlayan, örtünün altındaki beyinlerde gericiliği büyütürken, başörtülülerle mücadelesini üniversite kapılarında zaptiyelerle yapan YÖK sorunu çözmedi.

Nitekim 1990'ların ikinci yarısında bu sefer kendisine "özgürlükçü müttefikler" bulmuş olarak tekrar üniversite kapılarına dayanan üniformalı gericilik kendisini çok daha güçlü, çok daha rahat hissediyordu.

Özgürlük denince sol akla gelir. Soldan yandaş bulmak bu gerici ayaklanma için çok önemliydi. Buldu da. Üniversitelerde

türbanın bir "giyim kuşam özgürlüğü" sorunu olduğunu öne süren bir kısım sol, bu hareketlere destek olmaya bile kalktı.

Sosyalist İktidar Partisi (2001'de TKP

adını aldı) o dönemde yayımladığı bir broşürle bu rüzgarın karşısına dikildi. Türban Neyi Örtüyor broşürü, tatlı su laiklerinin sopa sallamakla yetindiği bir zamanda Türkiye siyasetine bomba gibi düştü.

2011 yılında broşür genişletilmiş ve yenilenmiş olarak tekrar dağıtıma çıktı.

2019 yerel seçimlerinde gösterdiği kadın adayın başı örtülü fotoğraflarının ardından uzun süredir bir köşede saklanan "türban özgürlükçülüğü" kendini yeniden gösterdi ve "Türban Neyi Örtüyor"un TKP'sinin sonunda doğru yola geldiğini söyledi.

TKP'nin yaptığı açıklamada söylenenler bu yöndeki hevesleri kursaklarda bırakıyordu: Türkiye Komünist Partisi'nin ödün vermeksizin kavgasını verdiği temel bir ilke vardır ve bunu kimsenin bilmediğini ya da anlamadığını sanmıyoruz: Para ve din siyasetten uzaklaştırılmalıdır. Siyaset paranın ve dinin hakimiyetinden kurtarılmalıdır.

Fatma Akın'ın adaylığını "sonunda TKP'nin de yola gelip siyasette din istismarı ile barıştığını" düşünerek alkışlayanlar için üzgünüz: Sömürü ve baskının her türlü gibi, dinsel baskı ve istismara sıklıkla göğüs germiş olan yoldaşımız, dindar bir aday olarak değil komünist bir işçi olarak seçimlere giriyor.

TÜRBANLI SOLCU EYLEMİ!

7 Kasım 1998 tarihli Hürriyet gazetesinde yer alan bir haber:

YÖK'ü protesto eylemleri çoğu yerde türban gösterisine dönüştü. Ankara'da türbanlı öğrenciler, saat 10.00 sıralarında Tandoğan'daki Ankara Üniversitesi Rektörlüğü bahçesinde toplandı. Erkek öğrencilerin de destek verdiği grup olay çıkarmadan bir süre sonra dağıldı.

Adana Çukurova Üniversitesi'nde sol görüşlü ve türbanlı öğrenciler ortak eylem yaptı. Tıp Fakültesi binası arkasındaki camide cuma namazı kılan dinci öğrencilerle türbanlı kızlardan oluşan yaklaşık 200 kişilik grup, rektörlük binası önüne gelip, solcu öğrencilerle birleşti.

Izmir'deyse Ege Üniversitesi'nde 1500, Dokuz Eylül Üniversitesi'nde de 400 sol görüşlü öğrenci eylem yaptı.